

॥ ६० ॥

श्री गणेशाय नमः

—:ॐ:—

ವೀರಶೈವ ವಿದ್ಯಾಲಯ ಗ್ರಂಥಪುಸ್ತಕಾಲಯ

|| ಹಿಂ ||

ಅಕ್ಷನ ಉಪದೇಶ.

ರೇಖಕರು.

೨೩. ಹರ್ಷಕರ ಮಂಜಪ್ಪನವರು.

ಈ ಗ್ರಂಥದ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರವು
ವೀರಶೈವ ವಿದ್ಯಾಲಯ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದೆ.

ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೯೩೭.] ಕ್ರಿಯೆ ೧ ಅಕ್ಷ. [ಶಾ. ಶ. ೧೮೫೯.

ಪೀಠಿಕೆ.

ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಹಿಂದಣ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಚರಿತ್ರೆಯು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿಯೇ ಗೊತ್ತಿರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆದುದರಿಂದ ಅಕ್ಕ ಮಹಾದೇವಿಯ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೂ ಆ ಮಹಾತ್ಮಳು ಮಾಡಿದ ಉಪದೇಶಗಳನ್ನೂ ಸುಲಭವಾದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಅಕ್ಕನ ಹುಣ್ಣುಮೆ (ಚೈತ್ರ ಶುದ್ಧ ಹುಣ್ಣುಮೆ) ಕಾಣಕೆಯಾಗಿ ಇದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ತಾಯಿಯರಾದ ಎಲ್ಲ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಕೈಯಲ್ಲಿಯೂ ಇದನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರು ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಶುದ್ಧರೂ ವೀರರೂ ಆಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.

ಆಲಮಟ್ಟಿ.

ತಾ. ೨೫-೪-೧೯೩೭

}

ಹರ್ಷಕರ ಮಂಜಪ್ಪ.

||೓೦||

ಅಕ್ಕ ಮಹದೇವಿಯ ಕಥೆ.

ತಂಗಿ, ನಿನಗೆ ಒಬ್ಬ ಅಕ್ಕನ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡದೆ ಮನಸು ಗೊಟ್ಟು ಕೇಳು,

ಈಗ, ಲಂಠಿ ವರುಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಮೈಸೂರು ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಉಡುತಡಿ ಎಂಬ ಪಟ್ಟಣವಿದ್ದಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಕೌಶಿಕನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ರಾಜನು ರಾಜ್ಯವಾಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ ಆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಲ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ಶಿವಭಕ್ತನಿದ್ದನು. ಆತ ನಿಗೆ ಸುಮತಿ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಂಡತಿ

ಯಿದ್ದಳು. ಇವರಿಬ್ಬರು ಸುಖದಿಂದಿರುವಾಗ ಒಂದು ದಿನ ಸುನುತಿಯು ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಕೂಸನ್ನು ಹೆತ್ತಳು. ಆ ಕೂಸು ಬಹು ಮುದ್ದಾಗಿ ದ್ದಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಮಹದೇವಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿಟ್ಟರು.

ಮಹದೇವಿಯು ಬಹು ಜಾಣಳಾಗಿದ್ದಳು. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿಯೇ ವಿದ್ಯೆ ಬುದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಕಲಿತಳು. ದೊಡ್ಡವಳಾಗುತ್ತ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಮನೆಗೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ಬಹು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬಹು ನಸುಕಿನಲ್ಲಿದ್ದು ಕೈಕಾಲು ಮೋರೆಗಳನ್ನು ತೊಳೆದುಕೊಂಡು ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಶಿವಭಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಮೇಲೆ ಮನೆಯ ಕಸಕಡ್ಡಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಮನೆಯ

ಮುಂದೆಯೂ ಶಿವಪೂಜೆಯ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಾರಿಸಿ ರಂಗವಲ್ಲಿಯನ್ನು ಹಾಕಿ ತಾಯಿಯು ಹೇಳಿದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

ತನ್ನ ಮನೆಗೆಲಸ ಮುಗಿದ ಬಳಿಕ ಓದು ವುಡು ಮತ್ತು ಬರೆಯುವುದು ಇವೇ ಅವಳ ಕೆಲಸಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಲಿಂಗಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ಬಹು ಪ್ರೀತಿಯಿದ್ದಿತು. ಲಿಂಗಪೂಜೆಗೆ ಹೂವು, ಪತ್ರ, ಗಂಧಾಕ್ಷತೆಗಳನ್ನು ತಂದುಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಮಹದೇವಿಗೆ ಬಹು ಪ್ರೇಮ. ತಂಗಿ, ಮಹದೇವಿಗೆ ರುಳ ರುಳವಾಗಿರುವುದು ಬಹು ಸೇರುತ್ತಿತ್ತು. ಸೀರೆ ಕುಪ್ಪಸಗಳನ್ನೂ ಅಡಿ ಗೆಯ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನೂ ಬಹು ರುಳ ರುಳ ವಾಗಿಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಸಕಡ್ಡಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಅವಳಿಗೆ ಸೇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಂಡ ಕಂಡ ಹೆಣ್ಣು

ಮಕ್ಕಳ ಸಂಗಡ ಮಾತನಾಡುವುದಾಗಲಿ, ಮನೆ
ಮನೆಗೆ ತಿರುಗಾಡುವುದಾಗಲಿ, ಮಹದೇವಿಗೆ
ಗೊತ್ತೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಉಡಿಗೆ ತೊಡಿಗೆಗಳಿಗಾ
ಗಲಿ, ಊಟ ಉಪಚಾರಗಳಿಗಾಗಲಿ, ತನಗೆ
ಇಂಥಾದ್ದೇ ಬೇಕೆಂದು ಎಂದೂ ಹಟಮಾಡಿ
ದವಳಿಲ್ಲ; ಬಾಯಿಬಿಚ್ಚಿ ಕೇಳಿದವಳಿಲ್ಲ.

ಮಹದೇವಿಯ ಈ ನಡೆನುಡಿಗಳನ್ನು
ನೆರೆಹೊರೆಯವರು ನೋಡಿ ಬಹು ಸಂತೋ
ಷಪಟ್ಟು ಅವಳನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.
ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ
“ಮಹದೇವಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ನಾಚಿಕೆ ಬರುವು
ದಿಲ್ಲವೆ ? ಅವಳಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪಾದರೂ ಕಲಿಯಿರಿ.”
ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವಳ ತಾಯಿಯನ್ನು
ಕಂಡಾಗ ಅವ್ವಾ, ನಿಮ್ಮ ಮಗಳು ನಿಜವಾ

ಗಿಯೂ ಮಹಾದೇವಿಯು. ಪಾರ್ವತಿಯೇ
ನಿನ್ನೂ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ. ನೀನೇ
ಪುಣ್ಯವಂತಳವ್ವಾ. ಎಂದು ಮಹಾದೇವಿಯನ್ನೂ
ಅವಳ ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳನ್ನೂ ನೆರೆಹೊರೆಯ
ವರು ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ತಂಗಿ, ಒಳ್ಳೆಯವರನ್ನು ಹೊಗಳುವುದೂ
ಕೆಟ್ಟವರನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವುದೂ ಸರಿಯೇ ಸರಿ.
ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಣ್ಣುನುಕ್ಕಳು ತಮಗೂ ತಮ್ಮ
ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರು ಬರು
ವಂತೆಯೇ ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಕೆಟ್ಟ ಹೆಣ್ಣುನು
ಕ್ಕಳಿಂದಾದರೋ, ಅವರಿಗೂ ಅವರ ತಾಯಿ
ತಂದೆಗಳಿಗೂ ಕೆಟ್ಟ ಹೆಸರು ಬರುವುದಲ್ಲದೆ
ಕೇಡೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ತಂಗಿ,

ನೀನು ಇದನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ನಡೆಯಬೇಕೆನ್ನ.

ಆ ಉಡುತಡಿಯ ಕೌಶಿಕ ರಾಜನು ಬಹು ಕೆಟ್ಟವನಾಗಿದ್ದನು. ಆತನು ಒಂದು ದಿನ ಮೆರವಣಿಗೆಯಿಂದ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ, ಮಹದೇವಿಯು ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಗಿಲ ಮರೆಗೆ ನಿಂತು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡನು. ಮಹದೇವಿಯು ಬಹು ಚಲುವೆಯಾಗಿದ್ದಳು. ಆದುದರಿಂದ ಇವಳನ್ನು ಲಗ್ನವಾಗಬೇಕೆಂದು ರಾಜನು ಯೋಚಿಸಿ ಇವಳ ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಣ್ಣುನು ಕೃತಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ರೂಪವು ಒಂದು ಕುತ್ತೇ ಸರಿ. ಏಕೆಂದರೆ, ಕೆಟ್ಟ ಜನರೇ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು. ಬಂಗಾರವನ್ನು ಕಾಸಿ ಬಡಿದನಂತರ ಅದರ

ಹೊಳಪು ಹೆಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲವೇ ? ಹಾಗೆಯೇ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೆಟ್ಟವರಿಂದ ಕಷ್ಟ ಬಂದರೂ ಅದರಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ಅವರು ಹೆಚ್ಚಿನವರೇ ಆಗುತ್ತಾರೆ.

ಮಹದೇವಿಯು ಮನೆಗೆ ರಾಜದೂತರು ಬಂದು ಅವಳ ತಾಯಿತಂದೆಗಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜನಿಗೆ ಕೊಡಿರೆಂದು ಕೇಳಿದರು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಆ ತಾಯಿತಂದೆಗಳ ಪ್ರಾಣವೇ ಹೋದಂತಾಯಿತು. ರಾಜನು ಬೇರೆ ಕುಲದವನು. ಮಹದೇವಿಯನ್ನು ಕೊಡಲಿಕ್ಕಾಗುವುದೇ ? ಅವಳು ಒಪ್ಪುವಳೇ ? ಎಂದು ಚಿಂತಿಸಿದರು. ಆಗ ರಾಜದೂತರು “ ಏಕೆ ಚಿಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ? ನಿಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ನಿಮ್ಮ ಬಡತನವೇ ಬಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ರಾಜ್ಯವೇ ನಿಮ್ಮದಾಗುತ್ತದೆ. ಬೇಕಾದುದನ್ನು ಉಂಡುಟ್ಟು ಸುಖಪಡುತ್ತಾಳೆ. ನೀವು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ರಾಜನು ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ನೀವೇನು ಮಾಡುವಿರಿ? ” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ನಿರ್ಮಲ ಸುಮತಿಯವರೇನು ಕೆಟ್ಟವರೇ? ದಡ್ಡರೇ? ಅನೇಕರು ತಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ಹಣದಾಸೆಗೆ ಕುರುಡನಿಗಾಗಲಿ, ಕುಂಟನಿಗಾಗಲಿ, ಗುಣಹೀನನಿಗಾಗಲಿ, ಯಾರಿಗಾದರೇನು? ಹಣ ಹೆಚ್ಚು ಕೊಟ್ಟವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ದನಕರುಗಳನ್ನು ಮಾರಿಕೊಳ್ಳುವವರಂತೆ ಮಗಳನ್ನು ಮಾರಿಕೊಳ್ಳುವವರೇ? ಮಗಳು ಗಂಡನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಕಣ್ಣೀರುದುರಿಸಿದರೆ ನಾವು ನರಕಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತೇವೆಂಬುದು ಮಹದೇವಿಯ

ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆದುದರಿಂದ ಹಣದಾಸೆಗೆ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಮಹದೇವಿಯೇನು ಸಣ್ಣವಳಲ್ಲ. ದಡ್ಡಳೂ ಅಲ್ಲ. ಅವಳನ್ನು ಕೇಳೋಣವೆಂದು ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳು ಮಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು.

ತಂಗೀ, ಮೀನಿಗೆ ಈಜುವುದನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಕಲಿಸುತ್ತಾರೆಯೇ ? ಕೋಗಿಲಿಗೆ ಸ್ವರವನ್ನು ಕಲಿಸಿದವರಾರು ? ಅವು ಹುಟ್ಟುವಾಗಲೇ ತಿವನು ಆಯಾಯ ಗುಣಗಳನ್ನು ಅವುಗಳಿಗೆ ಕಲಿಸಿಯೇ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಮಹದೇವಿಗೆ ಜಾಣತನವು ಹುಟ್ಟುಗುಣವು. ಅವಳಿಗೆ ಯಾರು ಏನು ಕಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ? ರಾಜದೂತರನ್ನು ಕರೆದು ರಾ

ಜನು ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆಂದು
ಮಾತುಕೊಟ್ಟರೆ ನಾನು ಲಗ್ನವಾಗುತ್ತೇನೆಂದು
ತಿಳಿಸಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಿದಳು. ಇದ
ನ್ನು ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳು ಕೇಳಿ ಬಹು ಬೆರ
ಗಾದರು.

ರಾಜ ದೂತರು ನಡೆದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೆ
ಲ್ಲ ರಾಜನಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ರಾಜನು ಬಹು ಸಂ
ತೋಷದಿಂದ ಮಹದೇವಿಯ ಮನೆಗೇನೇ ಬಂ
ದನು. ಆತನಿಗೆ ಅವಳನ್ನು ಲಗ್ನವಾಗಬೇ
ಕೆಂಬ ಹುಚ್ಚು ತಲೆಗೇರಿತ್ತು. ಇಂಥ ಹು
ಚ್ಚುಹತ್ತಿದವರಿಗೆ ಹಿಂದೆಮುಂದಿನ ಯೋಚ
ನೆಗಳು ಇರುತ್ತವೆಯೇ ? ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ.
ಮಹದೇವಿ, ಅರಮನೆಗೆ ಹೋಗೋಣ ನಡೆ.
ನೀನು ಕೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಹೇ

ಳಿದಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತೇನೆ. ಇಗೋ, ಈ ಮಾತಿಗೆ ತಪ್ಪಿದರೆ ತಾಯಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅಗಲಿಸಿದಂಥ ಪಾಪ ನನಗೆ ಬರಲಿ. ಆಕಳನ್ನು ಕೊಂದಂಥ ಪಾಪ ಬರಲಿ. ಮಾತಿಗೆ ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಏಳು. ಬೇಗನೇ ಅರಮನೆಗೆ ಹೋಗೋಣ. ಎಂದು ರಾಜನು ಹುಚ್ಚುಹಿಡಿದವರಂತೆ ಹಲುಬಹತ್ತಿದನು.

ಮಹದೇವಿಯು ರಾಜನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಇಗೋ, ರಾಜನೇ ಕೊಟ್ಟಮಾತಿಗೆ ತಪ್ಪುಬಹುದು. ವಿಚಾರಮಾಡು. ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಡೆಯುವಿಯಾ ? ನಿಜವೇ ? ಹಾಗಾದರೆ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಎಂದು ಮಹದೇವಿಯು ಹೇಳಿದನಂತರ ಅವಳಿಗಾಗಿಯೇ ತಂದ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ

ಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಮಹದೇವಿಯು, ಕೌಶಿಕ ರಾಜನ ಅರಮನೆಗೆ ಹೋದಳು.

ರಾಜನು ಮಹದೇವಿಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಬೇಕೆಂದು ಬಹು ಹಂಬಲಿಸಿ, ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ “ನೀನು ವೀರಶೈವನಲ್ಲ; ಭವಿಯು. ಆದುದರಿಂದ ನೀನು ಲಿಂಗಧಾರಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ವೀರಶೈವನಾದರೆ ಮಾತ್ರ ನಿನ್ನನ್ನು ಲಗ್ನವಾಗುತ್ತೇನೆ. ಎಂದು ಮಹದೇವಿಯು ಬಹು ದಿಟ್ಟತನದಿಂದ ಹೇಳಿದಳು. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ ರಾಜನ ಎದೆಗೆ ಗುಂಡು ಹೊಡೆದಂತಾಯಿತು. ಅಯ್ಯೋ! ಇನ್ನೇನುಮಾಡಲಿ? ನಾನು ಇವಳಿಗಾಗಿ ನನ್ನ ಮತವನ್ನೂ ಬಂಧು ಬಳಗದವರನ್ನೂ ಬಿಡಬಹುದೇ? ಜನರೇನು ಅಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು?

ಇವಳನ್ನಾದರೂ ಲಗ್ನವಾಗದೆ ಹೇಗೆ ಬಿಡಲಿ? ಎಂದು ಚಿಂತಿಸಿ ಮಹದೇವಿಯ ವೈಮೇಲೆ ಕೈಹಾಕ ಹೋದನು.

ಆಗ ಮಹದೇವಿಯು “ರಾಜನೇ ಇದು ನಿನಗೆ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಕೊಟ್ಟ ಮಾತನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊ. ನಾನೊಬ್ಬಳೇ ಇಲ್ಲಿದ್ದೇನೆಂದು ನೀನು ಹೀಗೆ ಮಾಡಬೇಡ. ಇಲ್ಲಿ ಶಿವನೂ ಇದ್ದಾನೆ. ನನ್ನ ವೈ ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಸುಟ್ಟುಹೋಗುವಿ.” ಎಂದು ಬಹು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಹೇಳಿದಳು. ಆದರೂ ರಾಜನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಬರಲಿಲ್ಲ. ಮಹದೇವಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟುಹೋದನು.

ಆಗ ಮಹದೇವಿಯು ಶಿವ ಶಿವಾ! ನನಗೆ ಇಂತಹ ಹೊತ್ತು ತಂದಿಯಾ! ನೀನೇ ನನಗೆ ಗತಿ. ಎಂದು ಶಿವನ ನೆನಿಸಿ ಅಯ್ಯೋ!

ಈ ನನ್ನ ಹಾಳಾದ ರೂಪಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಲಗ್ನವಾಗಬೇಕೆನ್ನುವಿಯಾ ? ಛಿ ! ಮೂಢ. ಎಲುವು, ರಕ್ತಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಈ ಮಾಂಸದ ಮುದ್ದಿಗೆ ಮರುಳಾಗಿರುವಿಯಾ ? ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಾನುಟ್ಟ ಸೀರೆಯನ್ನೂ ತೊಟ್ಟ ಕುಸ್ಪಸವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಬತ್ತಲೆಯಾದಳು !

ತಂಗಿ, ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಅಭಿಮಾನವಿಲ್ಲದೆ ಇಂಥ ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ಈ ವರೆಗೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೂ ತೋರಿಸಿಲ್ಲವ್ವಾ ! ಈ ನಮ್ಮ ಮಹದೇವಿಯಕ್ಕನು ಎಂಥ ಗೆಟ್ಟಿಗಳಿರಬಹುದು ? ಇವಳು ಮಾಡಿದ ಮಾಟವನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಜನು ಬೆರಗಾದನು ಇವಳನ್ನು ಲಗ್ನವಾಗಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ಹುಚ್ಚು ಇ

ಳಿಯಿತು. ಇವಳು ತನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋದರೆ ಸಾಕು. ಇನ್ನೆಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಯಾವ ಅಪವಾದ ಕೇಡುಗಳು ಬರುವವೋ ಎಂದು ರಾಜನು ಚಿಂತಿಸಿ ಅಕ್ಕನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟನು.

ಅಕ್ಕನು ಅರಮನೆಯಿಂದ ಹಾಗೆಯೇ ಹೊರಟಳು. ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳು ಬಹಳವಾಗಿ ಕರೆದರು. ಅವ್ವಾ, ನೀನು ಹೀಗಿರಬೇಡ. ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಹಾಗೆಯೇ ಲಗ್ನಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಬಾ. ತಂಗಿ, ಮನೆಗೆ ಬಾ. ಎಂದು ನೆಂಟರಿಷ್ಟರೂ ನೆರೆಹೊರೆಯವರೂ ಪರಿಸರಿಯಿಂದ ಕರೆದರು. ಅಕ್ಕನು ಬಂಧು ಬಳಗದವರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಈ ದೇಹವು ತಿವನದು. ತಿವನೇ ನನಗೆ ಗಂಡನು. ಮಕ್ಕಳಿರಾ; ಮತ್ತೆ ನನ್ನ ಮದುವೆಯನ್ನು

ನೂಡುವಿರಾ ? ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಕ್ಕನು ಅಡ
ವಿಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದಳು.

ಅಯ್ಯೋ! ಮಹದೇವಿ ಹೋದಿಯಾ ?
ನಮ್ಮ ಕೈ ಬಿಟ್ಟೆಯಾ! ಎಂದು ತಾಯಿ ತಂದೆ
ಗಳು ಬಹು ಮರುಗಿದರು. ಇದನ್ನು ನೆರೆ
ಹೊರೆಯವರು ನೋಡಿ “ಏಕೆ ಚಿಂತಿಸುವಿರಿ?
ಅವಳೇನು ನಿಮ್ಮ ಮಗಳೆ ? ನೀವು ಏನೋ
ಪುಣ್ಯನಾಡಿದ್ದಿರಿ; ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಆ ಪಾರ್ವ
ತಿಯು ನಿಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದಿ
ದ್ದಳು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಂಥ ಚೋದ್ಯವು ನಡೆ
ಯುತ್ತಿತ್ತೇ ? ಇದಕ್ಕೇಕೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತೀರಿ ? ಅ
ವಳು ತನ್ನ ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ತಾನು ಹೋ
ದಳು.” ಎಂದು ಆ ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳಿಗೆ
ಹೇಳಿ ಅವರನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿದರು.

ಇತ್ತ ಅಕ್ಕನು, ಅಡವಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅನ್ನಾ
ಹಾರಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಶಿವನನ್ನು ಒಲಿಸುವದ
ಕ್ಕಾಗಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಹತ್ತಿದಳು. ಶಿವನ ಚಿಂ
ತೆಯಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ದಿವಸಗಳು ಕಳೆದವು.
ದೇಹವು ಬೆಂದು ಬೆಂಡಾಯಿತು. ತಲೆ ಕೂ
ದಲುಗಳು ಬೆಳೆದು ಬೆಳೆದು ಜಡಿಗಟ್ಟಿ ಮೈ
ಯೆಲ್ಲ ಮುಚ್ಚಿದವು. ಆ ಮೇಲೆ ಶಿವನು
ಅಕ್ಕನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಲು ಜನರು ಸಂಸಾರ
ದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕು ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸು
ವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಕ್ಕನು ಊರು ಊರಿಗೆ ಉಪ
ದೇಶ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೊರಟಳು.

ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಕಲ್ಯಾಣ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಬಸ
ವಾದಿ ಪ್ರಮಥರು ವೀರಶೈವ ಮತವನ್ನು ಪ್ರ
ಸಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಕ್ಕನಿಗಾದರೂ ಇದೇ

ಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು. ಆದುದರಿಂದ ಅಕ್ಕನು ಕಲ್ಯಾಣ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದಳು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಎಲ್ಲ ಶಿವಶರಣರು ಸೇರಿ ಜನರಿಗೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡುವ ರೂಢಿ ಇದ್ದಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಭವ ಮಂಟಪವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಕ್ಕನು ಹೋಗಲು ಎಲ್ಲ ಶಿವಶರಣರು ಬೆರಗಾದರು.

ಪ್ರಭುದೇವರು ಅವ್ವಾ, ನೀನಾರು? ಇಲ್ಲಿಗೇಕೆ ಬಂದೆ? ಇದೇನು ನಿನ್ನ ದೇಹ? ಹೀಗೇಕೆ? ನಿನ್ನ ಗಂಡನಾರು? ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಆಗ ಅಕ್ಕನು “ಅಣ್ಣಗಳಿರಾ? ಈ ದೇಹವು ಕಂದಿದರೇನು? ಮಿಂಚಿದರೇನು? ಮನಸ್ಸು ಜಳಜಳವಾಗಿದ್ದರೆ ಸಾಲದೇ? ಶಿವನೇ ನನ್ನ ಗಂಡನು. ನನ್ನನ್ನೇಕೆ ಕಾಡುತ್ತೀರಿ?

ನಿಮಗೆ ನಾಚಿಕೆ ಬರಬಾರದೆಂದೇ ಈ ಕೂದಲುಗಳನ್ನು ಮೈಯಿಗೆ ಮುಚ್ಚಿದ್ದೇನೆ. ಹಣ್ಣು ಒಳಗೆ ಗಳಿಯದೆ ಹೊರಗಿನ ಸಿಪ್ಪೆಯು ಕಪ್ಪಾಗುವುದೇ?" ಎಂದು ಹೇಳಲು ಎಲ್ಲ ಶಿವ ಶರಣರು ಅಕ್ಕನನ್ನು ಬಹು ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಕಂಡು ಕೊಂಡಾಡಿ ಇವಳಿಂದ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡರು.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅಕ್ಕನು ವೀರಶೈವ ಮತ ಪ್ರಸಾರಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿ ಬಹು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಶ್ರೀಶೈಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಬಯಲಾದಳು. ತಂಗಿ, ಅಕ್ಕನ ಉಪದೇಶಗಳು ಅವಳ ವಚನಗಳಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತವೆ. ಅವಳ ವಚನದಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೆ "ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ" ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ.

||೓ಂ||

ಅಕ್ಕನ ಉಪದೇಶ.

(೧) ನೆಲದ ಮರೆಯ ನಿಧಾನದಂತೆ, ಫಲದ ಮರೆಯ ರುಚಿಯಂತೆ, ಶಿಲೆಯ ಮರೆಯ ಹೇನುದಂತೆ, ತಿಲದ ಮರೆಯ ತೈಲದಂತೆ, ಭಾವದ ಮರೆಯ ಬ್ರಹ್ಮವಾಗಿತ್ತು ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನ ನಿಲವನಾರು ಅರಿಯಬಾರದು.

ಅರ್ಥ— ನೆಲದಲ್ಲಿ ಹೂಳಿಟ್ಟ ಹಣವು, ಹಣ್ಣಿನಲ್ಲಿರುವ ರುಚಿಯು, ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡಿರುವ ಚೆನ್ನವು, ಎಳ್ಳಿನಲ್ಲಿರುವ ಎಣ್ಣೆಯು, ಹೇಗೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆಯೇ ದೇವರು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದೆ ಅವರವರ ಭಾವನೆಯ ಮರೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಾನೆ.

(೨) ಲೋಕದ ಚೇಷ್ಟೆಗೆ ರವಿ ಬೀಜವಾದಂತೆ ಕರಣಗಳ ಚೇಷ್ಟೆಗೆ ಮನವೇ ಬೀಜ. ಎನಗುಳ್ಳದೊಂದು ಮನ. ಆ ಮನ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಡವೆರೆದ ಬಳಿಕ ಎನಗೆ ಭವವುಂಟೆ ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ?

ಅರ್ಥ— ಲೋಕದ ಎಲ್ಲ ಗಿಡಬಳ್ಳಿಗಳ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಜೀವಣಗೆ, ಕಾರ್ಯ, ಕಲಾಪಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಸೂರ್ಯನೇ ಮೂಲವಾ ಗಿದ್ದಾನೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ನಮ್ಮ ಕೈ ಕಾಲು, ಬುದ್ಧಿ ಮೊದಲಾದವು ಗಳ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮನವೇ ಮೂಲ. ಆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಶಿವನೇ, ನಾನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಹುಟ್ಟುವವುಗಳುಂಟೆ? ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ.

(೩) ವೇದ, ಶಾಸ್ತ್ರ, ಪುರಾಣಾಗಮಂಗಳೆಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಕುಟ್ಟುತ್ತ ನುಚ್ಚು ತೌಡು ಕಾಣಿಭೋ! ಇವ ಕುಟ್ಟಿಲೇಕೆ? ಅತ್ತಲಿತ್ತ ಹರಿವ ಮನದ ಶಿರವನರಿದಡೆ ಬಚ್ಚುಬರಿಯ ಬಯಲು ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ.

ಅರ್ಥ— ವೇದ, ಶಾಸ್ತ್ರ, ಆಗಮ, ಪುರಾಣ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಓದಿ, ಅರ್ಥಮಾಡಿ ವಾದಿಸುವುದು ಬತ್ತವನ್ನು ಕುಟ್ಟುವಂತೆಯೇ ಸರಿ. ಬತ್ತವನ್ನು ಕುಟ್ಟಿದರೆ ಹೇಗೆ ತೌಡು, ನುಚ್ಚು ಬರುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಈ ವೇದಾದಿ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಓದಿದರೆ ಸಂಶಯ, ಭೇದಬುದ್ಧಿಗಳು ಹುಟ್ಟುವುದು ಸಹಜ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ವ್ಯರ್ಥವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡದೆ ಮನಸ್ಸಿನ ತಲೆಯಿಂದ ಆಶೆಯ ನ್ನು ಕಡಿದುಹಾಕಿದರೆ ತೀರಿತು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಶಿವನೇ ತೋರುವನು.

(೪) ಸಂಗದಿಂದಲ್ಲದೆ ಅಗ್ನಿ ಹುಟ್ಟಿದು. ಸಂಗದಿಂದಲ್ಲದೆ ಬೀಜ ಮೊಳೆದೋರದು. ಸಂಗದಿಂದಲ್ಲದೆ ದೇಹವಾಗದು. ಸಂಗದಿಂದಲ್ಲದೆ ಸರ್ವ ಸುಖದೋರದು. ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ದೇವಯ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಶರಣರ ಅನುಭಾವ ಸಂಗದಿಂದ ಆನು ಪರಮ ಸುಖಿಯಾದೆನು.

ಅರ್ಥ— ಕಲ್ಲು, ಕಟ್ಟಿಗೆ, ಮೊದಲಾದವುಗಳು ಒಂದ ಕ್ಕೊಂದು ಕೂಡಿದ ಹೊರತು ಬೆಂಕಿ ಹುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ. ಬೀಜ ಮತ್ತು ಮಣ್ಣು ಕೂಡದೆ ಮೊಳಕೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಗಂಡಹೆಂಡಿರು ಕೂಡದೆ ದೇಹ ಹುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ. ಇವುಗಳಂತೆಯೇ ಎಲ್ಲಾ ಸುಖಗಳೂ ಕೂಡುವಿಕೆಯಿಂದಲೇ ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಆದ ಕಾರಣ ನಾನು ಶಿವಶರಣರ ಸದುಪದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ನಡೆದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸುಖದವಳಾದೆನು.

(೫) ಅರಿಯದವರೊಡನೆ ಸಂಗವ ಮಾಡಿದರೆ ಕಲ್ಲು ಹೊಯಿದು ಕಿಡಿಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಬಂತೆ. ಬಲ್ಲವರೊಡನೆ ಸಂಗವ ಮಾಡಿದರೆ ಹೊಸದು ಬೆಣ್ಣೆಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಬಂತೆ. ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮ ಶರಣರ ಸಂಗ ಕರ್ಪುರ ಗಿರಿಯ ಉರಿಕೊಂಡಂತೆ.

ಅರ್ಥ— ಬುದ್ಧಿಗೇಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದ್ದರೆ ಕಲ್ಲಿಗೆ ಹೊಡೆದು ಬೆಂಕಿಯ ಕಿಡಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದಂತೆ ಕೇಡಾಗುವುದು. ಬುದ್ಧಿ ವಂತರಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದ್ದರೆ ಮನರು ಕಡೆದು ಬೆಣ್ಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವಂತೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವುದು. ಶಿವಶರಣರಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದ್ದರೆ ಕರ್ಪುರದ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿಹತ್ತಿದರೂ ಹೇಗೆ ಏನೂ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಮುಂದೆ ಹುಟ್ಟು ಸಾವುಗಳೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

(೬) ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೊಂದು ಮನೆಯ ಮಾಡಿ ಮೃಗಂಗಳಿಗಂಜಿದಡೆಂತಯ್ಯಾ? ಸಮುದ್ರದ ತಡೆಯಲ್ಲಿ ಮನೆಯ ಮಾಡಿ ನೊರೆತೆರೆಗಳಿಗಂಜಿದಡೆಂತಯ್ಯಾ? ಸಂತೆಯೊಳಗೊಂದು ಮನೆಯ ಮಾಡಿ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ನಾಚಿದಡೆಂತಯ್ಯಾ? ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನದೇವ ಕೇಳಯ್ಯಾಲೋಕದೊಳಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಫಲಭಕ ಸ್ತುತಿ ನಿಂದಗಳು ಬಂದಡೆ ಮನದಲ್ಲಿ ಕೋಪವ ತಾಳದೆ ಸಮಾಧಾನಿಯಾಗಿರಬೇಕು.

ಅರ್ಥ— ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲೆ ಇರುವುದಾದರೆ ಕ್ರೂರ ಮೃಗಗಳಿಗೆ ಅಂಜಬಾರದು. ಸಮುದ್ರದ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿರುವುದಾದರೆ ನೆರೆ ತೆರೆಗಳಿಗೆ ಹೆದರಬಾರದು. ಸಂತೆ ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿರುವುದಾದರೆ ಎಂತೆಂತಹ ಮಾತುಗಳಾದರೂ ಕೇಳೇ ಕೇಳುವವು. ಅವುಗಳಿಗೆ

ನಾಚಿದರೆ ಹೇಗೆ ? ಇವುಗಳಂತೆಯೇ ನಾವು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ಸ್ತುತಿಗಳೂ ನಿಂದೆಗಳೂ ಒಂದೇ ಬರುತ್ತವೆ. ಅದುದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಿಟ್ಟಾಗದೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಇರಬೇಕು.

(೭) ಜಾಲಗಾರನೊಬ್ಬ ಜಲವ ಹೊಕ್ಕು ಶೋಧಿಸಿ ಹಲವು ಪ್ರಾಣಿಯ ಕೊಂದು ನಲಿನಲಿದಾಡುವ. ತನ್ನ ಮನೆಯಲೊಂದು ಶಿಶು ಸತ್ತಡೆ ಅದಕ್ಕೆ ಮರಗುವಂತೆ ಅವಕೇಶ ಮರುಗನು? ಜಾಲಗಾರನ ದುಃಖ ಜಗಕ್ಕೆಲ್ಲ ನಗೆಗೆಡೆ. ಇದು ಕಾರಣ ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಯ್ಯನ ಭಕ್ತರಾಗಿದ್ದು ಜೀವ ಹಿಂಸೆಯಮಾಡುವ ಮಾದಿಗರನೇನೆಂಬಿನಯ್ಯ ?

ಅರ್ಥ— ಜಾಲಗಾರರು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಲ್ಲುವಾಗ ನಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಗು ಸತ್ತರೆ ಅಳುತ್ತಾರೆ. ಮೀನುಗಳು ಸಾಯುವಾಗ ಅದೇಕೆ ಅವರು ಅಳಬಾರದು ? ಶಿವಭಕ್ತರಾಗಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕೊಂದರೆ ಅವರು ಮಾದಿಗರೆಂದೇ ತಿಳಿಯಬೇಕು.

(೮) ಹಸಿನಾದೊಡೆ ಭಿಕ್ಷಾನ್ನಂಗಳುಂಟು. ತೃಪ್ತಿಯಾದೊಡೆ ಕೆರೆ, ಹಳ್ಳ, ಬಾವಿಗಳುಂಟು. ಶಯನಕ್ಕೆ ಹಾಳು

ದೇಗುಲಗಳುಂಟು. ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಯ್ಯ ಆತ್ಮ ಸಂಗಾತಕ್ಕೆ ನೀನೆನಗುಂಟು.

ಅರ್ಥ— ಹಸಿವೆಯಾದರೆ ಮೂರು ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಡಿ ಊಟಮಾಡುವೆನು. ನೀರಡಿಕೆಯಾದರೆ ಕೆರೆ ಹಳ್ಳ ಬಾವಿಗಳು ಇದ್ದೇ ಇವೆ. ಮಲಗುವದಕ್ಕಾದರೋ ಗುಡಿಗಳು ಉಂಟೇ ಉಂಟು: ಶಿವನೇ, ನಾನು ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ ನೀನು ನನಗೆ ಹೇಗಾದರೂ ಜತಿ ಗಾರಣಾಗಿಯೇ ಇರುವಿ. ಎಂದಮೇಲೆ ನನಗೆ ಯಾವ ಚಿಂತೆಯೂ ಇಲ್ಲ.

(೯) ಆರೂ ಇಲ್ಲದವಳೆಂದು ಅಳಿಗೊಳಲು ಬೇಡ ಕಂಡಯ್ಯ. ಏನು ಮಾಡಿದರೆಯೂ ನಾನಂಜುವಳಲ್ಲ. ತರಗೆಲೆಯ ಮೆಲ್ಲಿದ್ದು ನಾನಿಹೆನು. ಸುರಿಗೆಯ ಮೇಲೊರಗಿ ನಾನಿಹೆನು. ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಯ್ಯ ಕರ ಕೆಡೆ ನೋಡಿದಡೆ ಒಡಲನು ಪ್ರಾಣವನು ನಿಮಗೊಪ್ಪಿಸಿ ಶುದ್ಧಳಹೆನು.

ಅರ್ಥ— ಶಿವನೇ, ನನಗೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನೀನು ತೊಂದರೆ ಕೊಡಬೇಡ. ನೀನು ಎಷ್ಟು ತೊಂದರೆ ಕೊಟ್ಟರೂ ನಾನು ಹೆದರುವಳಲ್ಲ. ಒಣಗಿದ ಎಲೆಗಳನ್ನು ತಿಂದಾದರೂ ಜೀವಿಸುವೆನು. ಕತ್ತಿಯ ತುದಿಯ ಮೇಲಾದರೂ ಮಲಗುವೆನು. ಶಿವನೇ,

ನೀನು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ನನ್ನ ನೋಡಿದರೆ ಕಡೆಗೆ ನಾನು ನನ್ನ ದೇಹ ವನ್ನೂ, ಪ್ರಾಣವನ್ನೂ ನಿನಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಪರಿಶುದ್ಧಳಾಗುವೆನು.

(೧೦) ಕಿಡಿ ಕಿಡಿ ಕೆದರಿದಡೆ ಎನಗೆ ಹಸಿವು ತೃಷೆ ಅಡಗಿತೆಂಬೆನು. ಮುಗಿಲು ಹರಿದು ಬಿದ್ದರೆ ಎನಗೆ ಮಜ್ಜೆ ನಕ್ಕರೆದರೆಂಬೆನು. ಗಿರಿಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರೆ ಎನಗೆ ಪುಷ್ಪವೆಂ ಬೆನು. ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಯ್ಯ ಶಿರ ಹರಿದು ಬಿದ್ದರೆ ಪ್ರಾಣ ನಿಮಗರ್ಪಿತವೆಂಬೆನು.

ಅರ್ಥ— ಶಿವನೇ, ನೀನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬೆಂಕಿಯಾದರೆ ನನಗೆ ಹಸಿವು ನೀರಡಿಕಿಗಳೇ ಇಂಗಿಹೋಗುವವು. ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಮುಗಿಲು ಹರಿದು ಬಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ಜಳಕ ಮಾಡಿಸಿದರೆಂದು ತಿಳಿಯುವೆನು. ಗುಡ್ಡವೇ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರೆ ನೀವು ಹೂವಕೊಟ್ಟರೆಂದು ಭಾವಿಸು ವೆನು. ನನ್ನ ತಲೆಯೇ ಕತ್ತರಿಸಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ನಿಮ್ಮ ಪಾದಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿತವಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳುವೆನು.

(೧೧) ಚಂದನವ ಕಡಿದು ಕೊರೆದು ತೇದೊಡೆ ನೊಂದೆ ನೆಂದು ಕಂಪ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತೆ ? ತಂದು ಸುವರ್ಣವ ಕಡಿದೊರೆ ದೊಡೆ ಬೆಂದು ಕಳಂಕ ಹಿಡಿದಿತ್ತೆ ? ಸಂದು ಸಂದು ಕಡಿದ ಕಬ್ಬನು ಗಾಣದಲಿಕ್ಕೆ ಬೆಂದು ಪಾಕಾಗುಳ್ಳ ಸಕ್ಕರೆಯಾಗಿ

ನೊಂದೆನೆಂದು ಸವಿಯ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತೆ? ನಾ ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ಹೀನಂಗಳೆಲ್ಲವ ತಂದು ಮುಂದಿಳುಹಲು ಎನಗೆ ಹಾನಿಯೆ? ಎನ್ನ ತಂದೆ ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ದೇವಯ್ಯ ಕೊಂದಡೆ ಶರಣೆಂಬುದಮಾಣೆ.

ಅರ್ಥ— ಚಂದನದ ಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಕೊರೆದು ತೇದರೂ ಅದು ತನ್ನ ವಾಸನೆಯನ್ನು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಚೆನ್ನವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಕಡಿದು ಪುಟಕೊಟ್ಟರೂ ಅದು ಕಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಬ್ಬನ್ನು ಎಷ್ಟು ತುಂಡುಮಾಡಿ ಗಾಣದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ತಿರುವಿ ರಸವನ್ನು ಕುದಿಸಿದರೂ ಅದು ಸಿಹಿಯಾಗದೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇವುಗಳಂತೆಯೇ ಶಿವನೇ ನೀನು ನನಗೆ ಎಷ್ಟು ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ ನನ್ನಲ್ಲಿರುವ ದೋಷಗಳೆಲ್ಲಾ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ನನಗೆ ಹಾನಿಯಿಲ್ಲ. ಲಾಭವೇ ಉಂಟು. ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಕೊಂದರೂ ನಿನಗೆ ನಾನು ಶರಣೆಂಬುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬಿಡುವವಳಲ್ಲ.

(೧೨) ಕಾಯ ಕರ್ರನೆ ಕಂದಿದರೇನು? ಕಾಯ ಮಿರ್ರನೆ ಮಿಂಚಿದರೇನು? ಅಂತರಂಗ ಶುದ್ಧವಾದ ಬಳಿಕ ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನೊಲಿದ ಕಾಯ ಎಂತಾದೊಡೆನುಗೇನಯ್ಯ?

ಅರ್ಥ— ಈ ದೇಹವು ಕಂದಿ ಕಷ್ಟದರೇನು? ಬಲಿದು ಮಿರಿ ಮಿರಿ ಮಿಂಚಿದರೇನು? ಮನಸ್ಸು ಜಳಜಳವಾಗಿದ್ದರೆ ಸಾಕು. ಅವರಿಗೆ ಶಿವನು ಮೆಚ್ಚುತ್ತಾನೆ. ಅಂಥವರ ದೇಹ ಹೇಗಿದ್ದರೇನು?

(೧೩) ಗುರುವೇ ತೆತ್ತಿಗನಾದ. ಲಿಂಗವೇ ಮದುವಣಿಗನಾದ. ಆನು ಮದುವಳಿಗೆಯಾದೆನು. ವಸುಧೆಯ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರು ನಿಬ್ಬಣೆಗರಾದರು. ಕೊಟ್ಟಿರು ಸಾದೃಶ್ಯವಪ್ಪ ಗಂಡನ ನೋಡಿ. ಇದುಕಾರಣ ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಯ್ಯನೇ ಗಂಡನೆನಗೆ.

ಅರ್ಥ— ಗುರುಗಳೇ ನನ್ನ ತಾಯಿತಂದೆಗಳು. ಲಿಂಗದೇವನೇ ಮದಮಗನು. ನಾನೇ ಮದಮಗಳು. ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಶಿವಭಕ್ತರೆಲ್ಲಾ ನಿಬ್ಬಣದವರು. ಒಳ್ಳೇ ವರನನ್ನೇ ನೋಡಿ ಆತಗೆ ನನ್ನ ಕೊಟ್ಟು ಲಗ್ನ ಮಾಡಿದರು. ಆದುದರಿಂದ ಶಿವಲಿಂಗನೇ ನನ್ನ ಗಂಡನು.

(೧೪) ಸಾವಿಲ್ಲದ, ಕೇಡಿಲ್ಲದ ರೂಪಿಲ್ಲದ, ಚಲುವಂ ಗಾನೊಲಿದೆನವ್ವ. ಎಡೆ ಇಲ್ಲದ ಕಡೆ ಇಲ್ಲದ ತೆರಹಿಲ್ಲದ ಕುರುಹಿಲ್ಲದ ಚಲುವಂಗಾನೊಲಿದೆ ಎಲೆ ಅನ್ನಾ. ನೀನು ಕೇಳಾ ತಾಯೆ. ಭವವಿಲ್ಲದ ಭಯವಿಲ್ಲದ ನಿರ್ಭಯ

ಚಲುವಂಗೊಲಿದೆ ನಾನು. ಕುಲ ಸೀಮೆ ಇಲ್ಲದ ನಿಸ್ಸೀಮೆ
ಚಲುವಂಗಿ ನಾನೊಲಿದೆ. ಇದುಕಾರಣ ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ
ಚಲುವ ಗಂಡನೆನಗೆ. ಈ ಸಾವ ಕೆಡುವ ಗಂಡರನೊಯ್ಯು
ಒಲೆಯೊಳಗಿಕ್ಕು.

ಅರ್ಥ— ಅವ್ವಾ, ಎಲ್ಲರೂ ಸತ್ತು ಹುಟ್ಟುವಂಥವರನ್ನೇ
ಗಂಡನನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಅವುಗಳನ್ನು ಮೀರಿದ
ಲಿಂಗದೇವನನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡೆನು.

(೧೫) ಬಸವಣ್ಣ, ನಿಮ್ಮಂಗದಾಚಾರವ ಕಂಡು ಎನಗೆ
ಲಿಂಗಸಂಗವಾಯಿತ್ತು. ಅಯ್ಯ ಬಸವಣ್ಣ, ನಿಮ್ಮ ಮನದ
ಸುಜ್ಞಾನವ ಕಂಡು ಎನಗೆ ಜಂಗಮಸಂಬಂಧವಾಯಿತ್ತಯ್ಯ
ಬಸವಣ್ಣ. ನಿಮ್ಮ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯ ತಿಳಿದು ಎನಗೆ ನಿಜವು ಸಾಧ್ಯ
ವಾಯಿತ್ತು. ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಯ್ಯನ ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಗುರು
ನೀವಾದಕಾರಣ ನಿಮ್ಮ ಶ್ರೀಪಾದಕ್ಕೆ ನಮೋನಮೋ ಎನು
ತಿದೆನು.

ಅರ್ಥ— ಬಸವಣ್ಣನವರೇ ನನ್ನ ಗುರುಗಳು. ಅವರ
ಪಾದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ವಂದನೆಗಳು.

(೧೬) ಎನ್ನಂತೆ ಪುಣ್ಯಗೈದವರುಂಟೆ? ಎನ್ನಂತೆ ಭಾಗ್ಯ
ಗೈದವರುಂಟೆ? ಕಿನ್ನರನಂತಪ್ಪ ಸಹೋದರರೆನಗೆ. ಏಳೇಳು

ಜನ್ಮದಲಿ ಶಿವಭಕ್ತರೇ ಬಂಧುಗಳೆನಗೆ. ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ
ನಂತಪ್ಪ ಗಂಡ ನೋಡಾ ಎನಗೆ.

ಅರ್ಥ— ಲಿಂಗದೇವನೇ ನನ್ನ ಗಂಡ. ಕಿನ್ನರಿ ಬಮ್ಮಯ್ಯ
ನನ್ನ ಅಣ್ಣ. ಶಿವಭಕ್ತರೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಒಡಹುಟ್ಟಿದವರು. ಎಂದ
ಮೇಲೆ ನನ್ನಂಥ ಪುಣ್ಯವಂತರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ

(೧೭) ಹಾಲಹಿಡಿದು ಬೆಣ್ಣೆಯನರಸಲುಂಟೆ ? ಲಿಂಗವ
ಹಿಡಿದು ಪುಣ್ಯತೀರ್ಥಕ್ಕೆ ಹೋಗಲುಂಟೆ ? ಲಿಂಗದ ಪಾದ
ತೀರ್ಥ ಪ್ರಸಾದವಕೊಂಡು ಅನ್ಯಬೋಧೆ ಅನ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ
ಹಾರೈಸಲೇತಕ್ಕೆ ? ಇಷ್ಟಲಿಂಗವಿದ್ದಂತೆ ಸ್ಥಾವರಲಿಂಗಕ್ಕೆ
ತರಣೆಂದೊಡೆ, ತಡೆಯದೆ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಶ್ವಾನನ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ.
ಇದನರಿದು, ಗುರು ಕೊಟ್ಟ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿಯೇ ಎಲ್ಲ ತೀರ್ಥಂ
ಗಳು, ಎಲ್ಲ ಷ್ಠೇತ್ರಗಳು ಇಹವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಮುಕ್ತರಪ್ಪು
ದಯ್ಯ ! ಇಂತೆಲ್ಲದೆ ಗುರುಕೊಟ್ಟ ಲಿಂಗವ ಕಿರಿದುಮಾಡಿ,
ತೀರ್ಥಲಿಂಗವ ಹಿರಿದು ಮಾಡಿ ಹೋದಾತಂಗೆ ಅಘೋರ
ನರಕ ತಪ್ಪದು ಕಾಣಾ ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಾ.

ಅರ್ಥ— ಲಿಂಗವನ್ನು ಧರಿಸಿದವರು ಆ ಲಿಂಗ ಪೂಜೆ
ಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾಡಬೇಕೇ ವಿನಾ ಇನ್ನಾವ ದೇವರಿಗೂ
ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ತೀರ್ಥ ಯಾತ್ರೆಯ ಮಾಡಬಾರದು.

(೧೮) ಹಗಲು ನಾಲ್ಕು ಜಾವ ನಿಮ್ಮ ಕಳವಳದಲ್ಲಿವೆ, ನೋಡಯ್ಯ; ಇರುಳು ನಾಲ್ಕು ಜಾವ ನಿಮ್ಮ ವಿಕಳಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿವೆ, ನೋಡಯ್ಯ; ಇರುಳು ಹಗಲು ನಿಮ್ಮ ಕಳವಳದಲ್ಲಿ ಮರೆದೊರೆಗಿದೆಯಾಯ್ತು. ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ, ನಿಮ್ಮೊಲುವು ನಟ್ಟು ಹಸಿವು ತೃಷ್ಣೆ ನಿದ್ರೆಯ ಮರೆತೆನು.

ಅರ್ಥ— ಶಿವನೇ, ಹಗಲೂ ಇರುಳೂ ನನಗೆ ನಿಮ್ಮ ಚಿಂತೆಯೇ ಚಿಂತೆ, ನನಗೆ ಹಸಿವು ನೀರಡಿಕೆಗಳು ಕೂಡಾ ಇಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಲೂ ನಿಮ್ಮ ನೆನವೇ ನೆನವು.

(೧೯) ಬಂಜೆ ಬೇನೆಯನರಿಯಳು. ಬಲದಾಯಿ ಮುದ್ದೆ ಬಲ್ಲಳೆ? ನೊಂದನೋವ ನೋಯದವರೆತ್ತಬಲ್ಲರು? ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ, ನೀನಿರಿದಲಗು ಒಡಲಲ್ಲಿ ಮುರಿದು ಹೊರಳುವಳ ನೀವೆತ್ತ ಬಲ್ಲಿರೆ ಎಲೆ ತಾಯಿಗಳಿರಾ?

ಅರ್ಥ— ಅವ್ವಾ! ಬಂಜೆಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಹೆರುವಾಗ ಆಗುವ ಬೇನೆ ಗೊತ್ತೆ? ಮಲತಾಯಿ ಮಗುವಿಗೆ ಹೇಗೆ ಮುದ್ದುಕೊಡುವಳು? ಲಿಂಗದೇವನ ಕಾಣದೆ ನನಗಾಗುತ್ತಿರುವ ನೋವನ್ನು ನೀವೇನು ಬಲ್ಲಿರಿ?

(౨౦) అక్క కేళవ్వు. అక్కయ్య నానోంద కనసు కండే. అక్కయడకే తేంగిన కాయ కండే. చిక్క చిక్క జడగళ సులిపల్లగోరవను భిక్షకే బందుద కండేనవ్వు. మిక్కుమిరి హోదన బేంబత్తి కృవిడిదేను. జేన్నమల్లి కాజునన కండు కజ్జేరేదేను.

అర్థ— అక్కా ! కేళవ్వు. నాను ఒందు కనసన్ను కండేను. అక్క, అడక, తేంగినకాయ, ఇద్దవు. చిక్క జడి యిద్ద ఒబ్బ బేడనన్ను కండే. (ఎందరే తివనన్ను) అవన బేన్ను హత్తి హోదే. అవన కృ రుడిదే. నోడి కణ్ణ తేరేదే.

(౨౧) లింగవేన్నే, లింగ్యేక్యవేన్నే. సంగవేన్నే, సమ రసవేన్నే. ఆయితేన్నే, ఆగదేన్నే. నీనెన్నే, నానెన్నే. జేన్నమల్లికాజుననల్లి లింగ్యేక్యవాద బళిక ఏనూ ఎన్నే.

అర్థ— లింగదేవనల్లి కూడువ వరేగే నాను నీను ఎంబ తిళువళికే. ఆతనల్లి బీరత మేలే నానూ ఇల్ల. నీనూ ఇల్ల. ఏనూ ఇల్ల.

ಕೇಳಿರಿ !

ಪ್ರತಿ ವರುಷ ಚೈತ್ರ ಶುದ್ಧ ಹುಣ್ಣುಮೆ
ದಿನ ಅಕ್ಕನ ಹುಣ್ಣುಮೆಯೆಂದು ಕನ್ನಡನಾಡಿನ
ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರೆಲ್ಲಾ ಹಬ್ಬದಂತೆ ಆಚರಿಸಬೇಕು.

ಆ ದಿನ ಅಕ್ಕನ ಚಿತ್ರದ ಮೆರವಣಿಗೆ
ಮಾಡಬೇಕು. ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಸಭಿಸೇರಿ ಅಕ್ಕನ
ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು.

ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಮಾಡಿದ ನೂಲು,
ಕಸೂತಿ ಮೊದಲಾದ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ವಸ್ತುಗಳ
ಪುಟ್ಟ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನೂ ಕೂಡಿಸಬೇಕು.

ಈ ಪುಸ್ತಕವು
ಆಲನುಟ್ಟಿ ಬಸವಲಿಂಗ ಮುದ್ರಣ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ
ಶ್ರೀ. ಹರ್ಡೆಕರ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರಿಂದ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು
ಇ ವ ರಿಂ ದ
ವೀರಶೈವ ವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ
ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಶ್ರೀ ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮಥರ ತತ್ವಗಳನ್ನು
ಮತ್ತು

ಹಿಂದು ಸಮಾಜದೇಳಿಗೆಯ ರೀತಿನೀತಿಗಳನ್ನು
ಪ್ರಸಾರಗೊಳಿಸುವ

ಶರಣ ಸಂದೇಶ
ವಾರಪತ್ರಿಕೆ

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಇದೊಂದೇ.

ಸಂಪಾದಕರು:- ಹರ್ಡೇಕರ ಮಂಜಪ್ಪನವರು.

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ:-

ಅಂಚೆಯ ವೆಚ್ಚವೇರಿ ೩ ರೂ. ಗಳು.

ಜಾಗೃತೆ ಚಂದಾದಾರರಾಗರಿ.

ಮ್ಯಾನೇಜರ್- 'ಶರಣ ಸಂದೇಶ' ಆಲಮಟ್ಟಿ.

ಫೋ. ಆಲಮಟ್ಟಿ. ಜಿ. ವಿಜಾಪುರ.

B. M. M. ALMATTI.

